

Pozvánky obecního úřadu Vitín
POZVÁNKA DO DIVADLA

Vážený spoluobčané, ráda bych vás pozvala na výlet za kulturou do Divadla Palace v Praze na komedii:

„**Miláček Anna**“

Světově velmi proslulá komedie o tom, že není úplně šikovné přivést si domů milence, když má manžel v ložnici přítelkyni. Ještě, že je tu důvtipná služka Anna.... nakonec jsou spokojeni všichni.

Hrají: M. Hudečková, D. Prachař, L. Rybová, S. Rašilov, P. Špalková

Vstupenky na tuto komedii máme na pátek **6. března 2020**, začátek je od 19.00 hodin. Odjezd z Vitína bude v **15.00 hodin** z autobusové zastávky u kapličky.

Cena jedné vstupenky včetně dopravy je **500,00 Kč**.

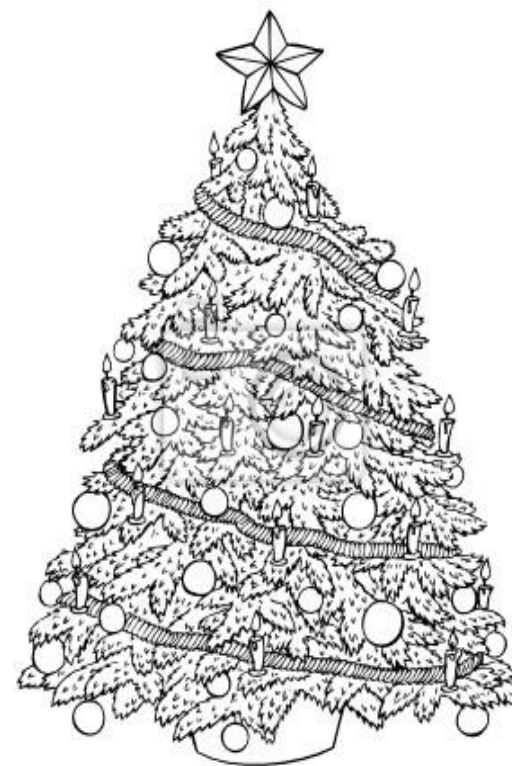
Vstupenky si můžete zamluvit na Obecním úřadě ve Vitíně do 14.2.2020. Zaplatit pak do 28.2.2020.

Jitka Havlová

Vitínský zpravodaj – vychází 4 krát ročně
číslo 37 - vydáno 23. 12. 2019 ve Vitíně v nákladu 150 výtisků
vydává Obecní úřad Vitín, Vitín 75, IČ 00 581 925
registrační číslo: MK ČR E 14233
redakční rada: J. Havlová, R. Tomandlová, P. Vaněk, J. Vaněk

Vitínský zpravodaj

Číslo 37 - prosinec 2019

Co vás občany zajímá... Na co se ptáte...

Vážení spoluobčané,
před námi jsou nejkrásnější svátky v roce VÁNOCE A NOVÝ ROK. Je to čas spěchu, ale i příprav na rodinnou pohodu, na udělování dárečků a hlavně na projev lásky našim nejbližším. Chtěla bych se společně s vámi ohlédnout a trochu se zamyslet nad událostmi právě končícího roku 2019, co přinesl pro vás občany i pro naši obec.

V prosinci minulého roku jsem vás informovala o připravovaných stavebních akcích, které bychom chtěli zrealizovat. Tak například:

- Rekonstrukce ČOV pod Járů - projekt i stavební povolení máme, je již hotové i výběrové řízení na zhotovitele. Zažádali jsme o dotaci Ministerstvo zemědělství ČR v Praze, přišla však odpověď, že nevyhovují naší žádosti. Rozhodli jsme se proto, že v příštím roce (v lednu 2020) podáme žádost na Ministerstvo životního prostředí ČR. Čistička je již v současné době přetížená, rekonstrukce je nutná. Bez dotace to však nejde, náklady jsou cca 9 mil Kč.
- Na základě žádostí občanů a majitelů pozemků na katastru obce Vitín, nashromážděné od roku 2011 na obecním úřadě jsme zahájili úkony ke Změně ÚP č. 2. Těchto žádostí bylo dvanáct a obec potřebuje též jednu změnu a to označení místa budoucí ČOV na Vitíně u nádraží Chotýčany. V říjnu 2019 jsme podali žádost na Magistrát města Č.B., odbor územního plánování, který bude vypracovávat zadání. Další kroky v tomto můžete vyčíst z úřední desky, nebo ze zápisů z jednání zastupitelstva.
- Prodloužení kanalizačního řadu – trasa A a B – od Petříků až k Linhartům. Územní rozhodnutí nabylo právní moci a nyní je veřejnou vyhláškou zveřejněno povolení stavební. V současné době tvoří projektant rozpočet této stavby. V letošním roce nemyslím, že bychom tuto kanalizaci realizovali, ale rok 2021 je reálný. Samozřejmě budeme hledat během roku 2020 dotační možnosti.

Informace pro občany

Úřední hodiny OÚ Vitín

pondělí a středa: od 14:00 do 20:00 hod.

pátek: od 9:00 do 12:00 hod.

každou první sobotu v měsíci: od 9:00 do 12:00 hod.

Obecní knihovna a internet - otevřeno vždy v pondělí od 17:00 do 19:00 hod.

Email adresa na obecní úřad obec.vitin@volny.cz

Internetové stránky obce www.vitin.cz

Otevírací doba místního obchodu potravin:

pondělí, úterý, středa, čtvrtek, pátek: od 8:00 – 14:00 hod.

Sobota, neděle od 8:00 – 12:00 hod.

Otevírací doba sběrného dvora v Ševětíně:

středa: od 15:00 – 18:00 hod.

sobota: od 9:00 - 12:00 hod.

Životní jubilea našich spoluobčanů:

Narozeniny oslaví v měsíci lednu 2020 paní Margita Jozová (82), paní Blažena Vaňková (81) a pan Pavel Dvořák (72). V únoru mezi oslavence patří paní Jaroslava Dvořáková (71). V březnu oslaví své narozeniny paní Božena Paurová (73), paní Marie Hořejší (79) paní Anna Šofroničová (74) a pan Jaroslav Tomandl (70). Dovolujeme si touto cestou jménem zastupitelstva obce a obecního úřadu Vitín popřát hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a pohody do dalších let.

Různé.

Vážení spoluobčané, pokud máte zájem přispět článkem do dalšího čísla „Vitínského zpravodaje“, prosíme, zašlete příspěvky na adresu obec.vitin@volny.cz a nebo je můžete předat osobně na obecní úřad. Rádi zveřejníme Vaše návrhy, komentáře či připomínky v následujících číslech Vitínského zpravodaje.

Vraťme se ke krásně zachovalým úvozům v údolí potoka Libochovka. Tento prostor je o to zajímavější, že se k němu váží písemné zprávy o loupežích a přepadávání kupců v 16. a začátkem 17. století. Z historických pramenů vyplývá, že úsek cesty zvaný Libochova stránka, Libochová, nebo Libochov, se stal pověstným po celém království. Podobně obávanými místy byl třeba les Fiderholz u Běhovic, nebo Černý les u Benešova. Většina informací o loupežích v údolí Libochovky pochází z tzv. smolných nebo také černých knih, do kterých byly zaznamenávány výsledky (většinou právem útrpným) dopadených zločinců. Budějovická smolná kniha se bohužel nedochovala a nejvíce zmínek proto nalezneme v tábořské smolné knize. První zmínky o loupežnících na Libochovce se váží k roku 1508, kdy zde začala působit jedna z vůbec nejnebezpečnějších tlup, kterou vedl jistý Jan Malostranský z Týna. Známe i jména některých jeho lapků: Bárta Bubla z Jistebnice, Matouš švec, Rybka, Vaněk holej od Hory, Kovanda, Petráček, Matouš Baštů, Rachtač, Závora a Petříček z Purkarce, Kovář od Blatné, Hejlovec švec, Jíra Sládek, Matěj Pšenička z Týna, Matouš krčmář z Křtěnova a Kohout s Petrem z Písku. Když byli krátce před rokem 1523 pochyťáni, doznali na mučení, že na Libochové loupili formanské koně, hotové peníze a různé kupecké zboží. Při jednom z prvních „vzatků“ okradli budějovického kupce Cíglera o koně v ceně 10 kop českých grošů a budějovickým kupcům Sosnovi a Bušilovi pobrali koně. Dokonce jistému poddanému pána z Rožmberka pobrali na Libochovce 4 koně. Při dalším „bituňku“ obrali královské žáky jdoucí z Budějovic do Prahy o tři zlaté uherské a něco drobných peněz. Velký lup představovalo koření pobrané dalším budějovickým kupcům, které pak prodali Jindřichovi Bejšovcovi na Březí za pět zlatých uherských. Většina lapků se tehdy rekrutovala z nejchudších sociálních vrstev městských tovaryšů a venkovských bezzemků. Věděli, že v případě dopadení je čeká jistá smrt a lidský život tak pro ně neměl žádnou cenu. Malostranského banda se tak dopouštěla i vražd a neštilila se vztáhnout ruku i na ženy a děti, jak tomu bylo při přepadení mlýna Buzkov u Purkarce, kde lapkové vyvraždili celou mlynářskou rodinu.

Pokračování příště...

Jan Ciglbauer

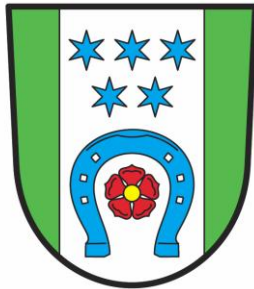
- Prodloužení vodovodu od kravína kolem hospůdky budoucí komunikací v majetku obce. V současné době je vodovodní přípojka po soukromém pozemku. Na společném územním a stavebním povolení pracuje firma VAK Projekt, Č. Bud. Chtěli bychom tento vodovodní řad a prodloužení kanalizace spojit v jednu stavbu byla by větší šance získat dotaci .
- Pokračování v realizaci projektu návěsního prostranství etapou 3 a 4 . Součástí třetí etapy je přechod pro chodce s ostrůvkem, na který jsme žádali o dotaci Ministerstvo dopravy ČR – fond dopravní infrastruktury. Žádali jsme v říjnu letošního roku, ale dosud nemáme výsledek. I kdybychom tuto dotaci neobdrželi, budeme se stavbou v příštím roce 2020 pokračovat. K tomu bude nyní v lednu vyhlášeno výběrové řízení, aby bylo možno stavbu uskutečnit během letních měsíců.
- Revitaliace rybníka Havlák – II.etapa – výstavba tůň a rozšíření vodní plochy. Oprášili jsme trochu tento projekt, který byl zhotoven v roce 2011-2012 a zažádali jsme o dotaci Státní fond životního prostředí. Vysoutěžili jsme tuto stavbu a nyní čekáme na zprávu o dotaci. Pokud by se podařilo dotaci získat, stavba by byla realizována v měsíci dubnu 2020.
- Pro SDH se nám podařilo získat dotaci na dopravní automobil v hodnotě cca 900 000 Kč. Jistě bude přínosem pro různé zásahy a dopravení se k nim. Automobil upravený pro SDH bychom měli převzít koncem května 2020.

V letošním roce nás čeká i nemilá záležitost a to zdražování poplatků, které jsme dosud drželi velmi nízko, ale náklady obce jsou již velmi vysoké a překračují dvojnásobně to co od vás vybereme.

- 1) Vydali jsme OZV č. 1/2019 ve které jsme zdůvodnili navýšení poplatku na svoz komunálního odpadu . Částka 400,- Kč byla zvýšena na 550,- Kč/ obyvatel/rok. Stejná částka 550,- Kč se týká rekreačních objektů a domů, kde není nikdo trvale hlášen.
- 2) Zastupitelstvo obce schválilo na jednání dne 17.12.2019 úhradu za stočné pro letošní rok částku 345,- Kč/obyvatel/rok. Ze stejné částky se bude počítat i stočné pro rekreační objekty a domy, kde není nikdo trvale hlášen.

Během tohoto roku byla vyhotovena studie chodníků po celé délce obce. Měli jste i vy občané možnost se vyjádřit k tomuto dílu a také dle vašich připomínek (z velké části) byla studie dokončena. Děkuji vám, že jste se v tak velkém počtu pro toto dílo zapojili. Studie je zveřejněna na elektronické úřední desce našich webových stránek a také v listinné podobě na obecním úřadě, kde si ji můžete v klidu prohlédnout. Studie bude sloužit jako podklad pro další projekty chodníků.

V letošním roce nám Poslanecká sněmovna parlamentu ČR schválila znak obce a vlajku obce. Postupně bude připevněn znak obce na budově našeho obecního úřadu a také bude nainstalována vítací tabule obce na začátku obce z obou stran.

Co se týče kulturních akcí :

- Stavění májky a pálení „Čarodějnice“ je velmi oblíbenou akcí převážně našich dětí. I tato akce bude v příštím roce určitě organizována
- Setkání maminek všech generací (2.květnová neděle) – určitě skvělá akce k odpočinku a dobré pohodě.
- Dětský den – jak soutěž v rybolovu, tak sportovní klání na hřišti – velmi oblíbené u dětí.
- Velmi podařenou akcí bylo „Loučení s létem“, které pro děti připravil SDH Vitín. Věřím, že bude mít pokračování.
- V září budou mít setkání opět starší občané v hospůdce na hřišti - plánujeme pozvat po dvou letech opět rodáky obce.
- Zdobení stromečku před OÚ – živá hudba – vystoupení našich dětí, to vše upevňuje a zlepšuje vztahy mezi lidmi.
- Mikulášská nadílka – také vždy velmi zdařilá.

1. díl

Velký vliv na vývoj a dějiny Vitína měla hlavní komunikace směřující z Budějovic na Veselí, Tábor a Prahu. Až do 18. století ale pražská cesta probíhala poněkud jinou trasou než současná silnice. Kupci a nejrůznější další cestující z jihočeské metropole do Prahy, opouštěli královské město Budějovice Pražskou branou (stávala na severním konci dnešní Krajinské ulice) a směřovali ke špitálu Sv. Trojice. Odtud středověká cesta kopírovala dnešní Kněžskodvorskou ulici a ulici A. Trägera do Hrdějovic, na jejichž severním okraji mýjela prastarý zájezdni hostinec Slámka. Od něj cesta vedla dnešní Těšínskou ulicí přes les Dehut' severozápadně od Borku, pokračovala západně od dvora Chyňava do lesa Holubčí, kde se v údolí Dobřejevického potoka stočila přímo do Chotýčan. Do Vitína směřovala cesta o něco západněji než současná silnice. Středověká pražská „silnice“ měla podobu klikatých nezpevněných úvozů procházejících krajinou v několika rovnoběžných liniích. Tento systém středověkých cest je nejlépe dochován v lese Holubčí jihozápadně od Chotýčan. Dodnes je zde k vidění asi 25 méně výrazných, ale i 3 m hlubokých úvozů. Kopyta tažných soumarských zvířat a okovaná kola těžkých vozů rozrývala povrch cesty a každý déšť část narušené hlíny odplavil. Tak se cesta stále více a více prohlubovala. Ve chvíli, kdy stav cesty byl již neúnosný nebo se na ní objevila překážka (např. padlý strom), soumaři prostě neprůchodné místo začali obcházet a samovolně tak vznikala nová trasa. Další krásně dochovaný systém středověkých úvozů je k vidění v údolí Libochovky na katastru Vitína. Jednotlivé úvozy se táhly v šířce i více než kilometr a systém středověkých komunikací dotvářely vedlejší cesty spojující hlavní trasu se vzdálenějšími městečky a vesnicemi, ale také nelegální „zakázané“ cesty, kterými se kupci snažili obcházet místa, kde bylo vybíráno mýto. Při archeologickém průzkumu bylo na trase středověké cesty nalezeno množství úlomků středověkých podkov, ale také několik drobných stříbrných mincí (feniky a dvoufeniky) z druhé poloviny 16. století původem z Lince, Pasova, Štýrského Hradce a Salzburgu, které nejlépe dokládají čilý mezinárodní obchod Českého království a význam naší pražské cesty. Jak nasvědčují další archeologické nálezy (keramické zlomky a bronzový ostatkový kříž), původní trasa pražské cesty je pravděpodobně ještě starší, než královské město Budějovice a spojovala s pražskou kotlinou zřejmě již s osadu Budivojovice a další místa nejstaršího slovanského osídlení jižních Čech.

TURNAJE – VITÍNSKÉ ŠIPKY

Dne 23.11.2019 se uskutečnil turnaj ve smíšených družstvech – muži a ženy. Sešlo se nás celkem šestnáct. Losování proběhlo z klobouku, takže jsme nevěděli, kdo s kým bude hrát. Bylo to dost velké překvapení, kdo vyhrál.

1. Schönbeková Alena + Louda Jiří
2. Vaňková Pavla + Havlová Jana
3. Jindrová Irena + Vaněk Josef
4. Bramborová medaile: Kříhová Jana + Havel Petr

Turnaj se moc vydařil a v příštím roce si ho zase zopakujeme.

Dne 14.12.2019 jsme měly jako tradičně „Vánoční turnaj“ v šípkách – ženy. Sešlo se nás jedenáct, takže jsme musely udělat dvě skupiny. Vítěžky:

1. Jindrová Irena
2. Jozová Jitka
3. Tajblová Marta
4. Bramborová medaile: Marie Holická

Oba dva turnaje se vydařily a musím poděkovat za podporu p. starostce Havlové Jitce a naší paní hostinské Jozové Jitce, která připravila na oba turnaje občerstvení. Poděkování patří Evě Honzové, která dala sponzorský dar a za dar od TJ Sokol Vitín.

Na dalších turnajích v šípkách se zase domluvíme!

Marie Holická

Nebylo v loňském roce ani nouze o sportovní akce pořádané TJ Sokolem Vitín, jako je nohejbal, volejbal, šipky muži, ženy, turnaje v tenise, akce „Chlapi sobě“, nohejbal o kapra před vánočními svátky atd. Bylo by třeba, aby se do těchto akcí zapojila i mladší generace, kterou bohužel u těchto akcí nevidíme. Organizátorům těchto sportovních akcí patří velké upřímné poděkování.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, co pomáhají u akcí organizovaných jak obecním úřadem, tak u akcí TJ Sokol Vitín. Poděkování patří paní Jozové Jitce za pomoc při všech akcích pořádaných na sportovním areálu.

Děkuji rodině Dušáků, za květinovou výzdobu před OÚ a na návesním prostranství.

Přeji naší obci, aby i v příštím roce 2020 rozkvétala a aby občané zde bydlící byli spokojeni.

Vážení spoluobčané, přeji vám krásné, klidné, spokojené vánoční svátky a do nového roku 2020 zdraví, štěstí, úspěchy v práci i osobním životě. Těm nejmenším lásku a potěšení svých nejbližších. Děkuji, že nezapomenete ani na ty, kteří nemají nikoho blízkého a potěšíte je alespoň dobrým slovem.

Jitka Havlová
starostka obce

OZNÁMENÍ

MÍSTNÍ POPLATKY PRO ROK 2020

Níže uvedené místní poplatky se budou vybírat od **1.2.2020** do **31.3.2020**.

Termín 31.3.2020 by měl být pro platbu termínem posledním. Kdo nemůže přijít zaplatit v čase běžných úředních hodin, bude vyhrazena ještě mimořádná sobota a to 21.3.2020 v době od 9.00 hodin do 12.00 hodin.

- 1) Poplatky za svoz směsného odpadu činí **550,- Kč** na jednoho trvale bydlícího obyvatele. Částka **550,- Kč** je i pro rekreační objekty tj. na nemovitostech není nikdo hlášen k trvalému pobytu.
- 2) Poplatky za psa – jsou stejné jako v loňském roce:
 - a) částka **30,- Kč**/ trvale bydlící obyvateľ – důchodce/ 1 pes
(každý další 50,- Kč)
 - b) částka **50,- Kč**/ trvale bydlící obyvateľ / 1 pes
(každý další 100,- Kč)
- 3) Úhrada za stočné – pro letošní rok je stanovena částka **345,- Kč** / jeden obyvateľ trvale bydlící.
Výpočet stočného pro rekreační objekty bude stejný jako v loňském roce,
bude počítáno z částky **345,- Kč**.
Stanovenou částku stočného pro rok 2020 schválilo
Zastupitelstvo obce Vitín na svém jednání dne 17.12.2019.

Za Obecní úřad Vitín

Jitka Havlová v.r.

Všechny děti obdržely finanční dárek s přáníčkem a hračku, maminky květinu.

Na níže uvedené fotografii vidíte zleva:

Vojta Pechouš, Markéta Šmídová, Ella Rollerová, Matyáš Daněk, Lenka Matyášová, Adéla Klečková.

Přejeme našim nejmenším zdraví, štěstí a mnoho lásky těch nejbližších.

J. Havlová, R. Tomandlová

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 2019

V neděli dne 15. prosince 2019 v 15.00 hodin proběhlo v hospůdce na hřišti vítání občánků, tentokrát nejen narozených v letošním roce, ale také narozených v prosinci 2018, kteří se již nemohli minulého setkání zúčastnit.

V letošním roce jsme přivítaly mezi námi 4 holčičky a 2 chlapce. Byť je to k nevíře, ale od roku 2007 jsme již přivítaly na těchto setkáních 88 nových občánků obce Vitín.

V tomto roce naše nové občánky přivítaly i děvčata z výtvarného kroužku pod vedením paní Jany Partlové se svým hudebním vystoupením. Věřím, že tomu bude i v dalších letech.

POSLEDNÍ RUSALKA Z VITÍNSKÉ BABY

Na Kantorce, skálce, vybíhající ve špičatém, ostrém pahorku asi 1000 kroků severovýchodně od plochého vrcholu kopce Baby, stával v dobách příchodu prvních křesťanů do našeho kraje malý a pevný dřevěný hrad. V něm sídlil a prožíval svůj divoký život stárnoucí zdejší král. Jmenoval se Kantor, měl nezvyklé jméno a byl to přerostlý a vznětlivý trpaslík, nově přichozí cizince nesnášel a často s nimi vedl boj. Vždycky je kamsi zapudil, aby pak slyšel velikou odvahou. S ním v hradu bydlela Letézie, oproti svému snad otci urostlá a krásná mladá dívka, s očima uhrančivě černýma. Zářivě rudozlatými vlasy, někdy spletenými do svévéského uzlu, byla vždy svému okolí nepřehlédnutelná. Na pouti jejím mladým světem ji předcházela pověst léčitelky a kam zavítala, neměla, nemoc dětí, dospělých ale ani zvířat, žádnou šanci. Vždy měla správný lék, když její cesty doprovázel věrný druh, jemuž před dávným časem také zachránila život. Nebyl to ale člověk, ani pes, ale urostlý dlouhohřbetý tur, albín s nezvykle bílou srstí a s velikými modrými buličíma očima. Všude svou paní doprovázel, jmenoval se Ápis a zachránil svoji paničku před medvědicí, která ji chtěla připravit o život na vrchu Kaliciperk. Letézie, jak ji tu nikdo z obyvatel vesnic nad potokem a močály skutečným jménem neznal, byla pak pro všechny Rusalkou z Baby. Jednou uprostřed zimy, v níž nepřišel sníh, ale zavládl třesutý mráz, se ukázal na návrší v konci pahorkatiny nad blaty, nezvyklý průvod. V čele šla ozbrojená skupinka, vedená urostlým válečníkem. Měl zjevně římskou zbroj, veliký železný meč bez ozdob ve tvaru rukojeti s křížem, za řemen kožených kalhot se ho držel malý hošík. Usadili se na místě, kde byl odedávna kenotaf, mohyla jako symbol pro všechny kdo padli v dalekých bojích a nevrátili se domu a nad ní postavili dřevěný sloup a kolmo na něj krátké ráhno. A říkali tomu kříž.

Ten válečník se jmenoval Šebestián a jeho synek Vitus. Přišli prý odkudsi z východu, odněkud, kde vládne všem jenom jediný Bůh. To vše a také mnohem více se Letézie dozvěděla, když přišla zaléčit nezbedného chlapce s naraženým kolenem. Domů na hrádek Kantorku se pak vrátila s velikou odměnou, přinesla si také mnohá jídla a vzácný peníz s hlavou vznesené dámy.

Trpaslík Kantor vyslechl všechno s velikou nelibostí, bloudil po hradu, aby seznal, že musí narušitele ze země vyhnat. Tak hned druhý den ráno seděl na svém nízkém koníkovi včele hrstky pěších ozbrojenců před táborem misionářů, ostrým hlasem jim nakazoval odejít z této krajiny.

Poutníci ale mu nijak neodpovídali, neboť ani nerozuměli jeho zlým slovům. A vyšli z ležení ven s velikou knihou nad hlavou. A toho malého kněze, který ji nesl, zasáhl náhle šíp jednoho z Kantorových bojovníků přímo do hrudi, klesl a zemřel v nové zemi, jenom okamžik předtím, než z tábora na koni vyjel vysoký Šebestian. V plné zbroji předjel před Kantora a žádal omluvu. Trpaslík ale na nic nečekal, ostré kopí si rychle našlo svůj cíl v ruce svírající těžký železný meč. Šebestian však vydržel a prudkým sekem rozťal sokovi bok. Ten se jen trochu předklonil, aby pak na svém oři odcválal neznámo kam k západu. Tak rychle, jak boj začal také skončil. Ostatní Kantorovi ozbrojenci dostali milost a ještě před tím, než se tu objevila Rusalka, šli najít svého krále. A věděli i kam, u studánky pod Babou jej přichystali k cestě poslední. Ležel tu nad ní poslední druid z vitínského Baby, se všemi svými atributy. Když jej tu shledali, nebyl už v tomto světě a jeho malý kůň v té chvíli smutně ržal. Věděli, že svého pána také on doprovodí na daleký vrch Skopojedle nad řeku Divokou, kde je pohřebiště králů. A na pohřebním vozíku jej tam poveze Ápis, jako tomu bývalo doposud. A až hranice s nebožtíkem dohoří za zpěvu polonahých dívek, vytryskne z nově navršeného hrobu jednou pramen. Ta mohyla bude mít jméno Plačící a bude pod ní u cesty roubená studánka s pitnou vodou. Po celých sedm dnů se konaly pohřební rituály na Skopojedli, přicházeli i lidé zdaleka. A přinášeli kameny a kladli je tak, že vytvořili v obvodu mohyly věnec mezi životem a smrtí.

Osmý den ráno pak zaduněly pohřebištěm smuteční kotle naposledy, průvod se vydal na cestu domů. A v jeho čele zvolna kráčel Ápis, z jedné strany vedla jeho kroky Rusalka, z druhé pak Šebestian. Když projížděli širokou cestou vesnice Kožešnici a Jaromyšl, vybíhaly z chat uhlířů a kovářů děti. Seznaly svou štědrou mecenášku, co pro ně měla vždy laskavost v podobě medového perníčku nebo kořeny puškvorce. Když ale uviděly podivně vyhlížejícího cizince vedle ní, začly se o ní bát. A od milířů poté vyšli muži, odděni do vlčího kožichu, čekali s nedůvěrou, až neznámý bude chtít jejich Rusalce zkřížit vlas. Ale nestalo se tak, on jenom následoval Letézii, jak všichni zdraví ji a ona zase je a jak se připojují k někdy smutečnímu průvodu. Jak nově nastolený král, vedl si Šebestian svoji Letézii novou říší.

Přes pahorky až k okraji blat tak dospěli k poledni téhož dne.

Ne už znaveni, pokorně poklekli před kamennou křtitelnicí s vodou a malý kněz je pokřtil. Nechal jim stejná jména, s nimiž se narodili a když jim poté požehnal a ke křtu poklékali všechny příchozí ženy a mužové, vystoupal náhle nad západním obzorem Baby veliký černý mrak.

Zahřmělo z něho a prudký, jízlivý blesk rozkrojil nebe.

„Ápisi, můj Ápisi“ tam zůstal, neboť již nebylo třeba, aby je doprovodil, za křemenným stolcem druidů, na vrcholu Baby, vypřažený v malé ohradě.

Když k němu Letézie přiběhla, jeho modré oči a růžové nozdry už nežily. Zabořila své zlatisté skráně do jeho hřívky a tvář ji pokryly mokré krůpěje. Neboť tak ji naučila dávno zemřelá matka, že nikdy nemá plakat.

Tak jenom chvilku tiše setrvala a poté z malé rozsedlinky v kopci, nedaleko odsud, donesla zlatý křivý nůž. Odstříhala z Ápisovy bílé hřívky zlatavé pesíky a odešla ke hřbitovu svých předešlých na východní straně kopce.

Sem na vrchol Baby se již vrátit nesmí, kosti věrného býka, z jehož rohu zde vylétěla první medonosná včela, jakož i stolec druidů odvané čas. Na každou z mohyl pak rozhodila několik snítek srsti. Když obešla tu poslední, přistoupil k ní z ústraní Šebestian, aby ji obejmul. V tom okamžiku pocítila v podbřišku jakýsi příjemný pohyb. Byla to konvulsivní křeč plodivé síly, po které přicházejí na svět šťastné děti.

Jiří Jindra

